

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1647

De Epistola, Graduali, Allel. Tractu, & Euangeli. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9500

De Epistola, Graduali, Alleluia, & Tractu,
ac de Euanglio. X.

Post ultimam Orationem dicitur K. Epistola : qua finita , à ministris responde-
tur, Deo gratias . Et similiter, quando leguntur plures Lectiones, post singulas
dicitur, Deo gratias , praterquam in fine quintæ Lectionis Danielis in Sabbatis
Quatuor temporum , & in fine Lectionum Feria sexta in Paracœne , & Sabbati
Sancti .

K Epistola. Sonat Epistola super missionem, seu super erogationem, quia literæ, quæ mittuntur, habent aliquid supra id, quod viva voce nuntius refert; Ideoque Epistolæ vocantur.

Est igitur Epistola missa supra, sive ultra testa nentum vetus, & Euangeliū. *Alcuin. de Dīmīs Officīs. Auctōres. Legēdi Epistolam in Missā fuere Apostoli, & habetur in Liturgia S. Petri; tum Successores Apostolorum ex Can. 10. Apost. Dion. de Ecclesiast. Hirarch. cap. 3. Clem. libr. 2. const. cap. 57.* Alexander autem Papa, qui dicitur auctor ab Honor. in Gemma cap. 88. fortasse decreto ritum stabilituit. Ante Anastasium Paulus tantum legebatur ex Demochare , tom. 4. capit. 15. deinde vero non solum Pauli legebantur Epistolæ , Vualaf. Strabo capit. 22. sed etiam aliorum Apostolorum & Prophetarum, quod clare assertit S. Iustin. Apol. 2.

Porro per totum anni curriculum ex Prophetis & Apostolis collegit, & ordinavit Epistolas, & Lectiones S. Hier. in libr. qui dicitur Lectionarius , vel Comes S. Hier. vt docet Berno capit. 1. Damaso approbante, ex Radulpho prop. 23. eo fine, vt per lectionem præparemur ad mysteria, ex Cabasila cap. 22.

Et in Lectionibus quidem veteris testamenti initium esse soler. In diebus illis: finis autem: ait Dominus omnipotens: quia in libris illis hæc sèpe sunt in usu. titulus etiam Sapientiæ communis est Lectioni Proverbiorum , Canticorum, & Ecclesiastici ; quia hi libri dicuntur Sapientiales, ex SS. Patrum antiquo usu, & ritu . In Epistolis vero Pauli eadem de causa sit initium ab ea voce : Fratres; &

finis est : in Christo Iesu Domino nostro . In alijs item Apostolicis Epistolis ob eadem causam utimur initio voce illa Currissimi. visitata à Petro, & Io. in suis Epist. Durand. lib. 4. cap. 16.

Certe in Dominicis Epistola solet esse de novo Testamento , quia dominicus dies Resurrectionem Domini , & tempus gratiæ repræsentat. Duran. libr. 2. d e rit. cap. 18.

Sed, cur ante Euangeliū legitur cum sit minoris dignitatis ? Primo quia designat officium Ioannis Baptiste, Rupert. lib. 1. cap. 32. qui fuit utriusque testamenti, quorum sunt Epistolæ. Innoc. III. libr. 2. cap. 29. Deinde ex Alcuin. mos fuit Apostolorum, vt bini ante dominum. irent Luc. 10. Tertio ex Vualaf. loco citat. vt animus audientium à minoribus ad maiora sentienda proficiat, & gradatim ab imis ad summa concendet. alias duas causas lege apud Durand. loco citato, quæ minus mihi placent.

I Deo gratias. Burchard. Augustini saeculo consueverunt dicere Monachi, cum hominibus occurrerant: Deo gratias: quod ipse scribit August. ad Psalm. 132. adeo erat tunc in Missa & Officio visitatum. gratias autem agimus Deo quod do et in his suæ panem nobis frangere dignatur, ex Rupert. libr. 1. de Diuin. Offic. cap. 14. si Pauli erat Epistola, dicebatur in fine Pax tecum. ex Aug. Epist. 163.

In fine quintæ lectionis . Omittitur responsio Ministri , ne interrumpatur textus, & sensus, vt ibidem legenti patet.

n Et in fine lectionum , &c. Sunt hi dies luctus, in quibus abstinemus etiam à Gloria Patri , &c. & similibus loquendi modis festiuioribus.

a Post

De Epistola, Graduali, Alleluia, &c. 27

² Post Epistolam dicitur o Graduale, quod semper dicitur p praterquam Tempore Paschali, cuius loco tunc dicuntur duo Versus, ut habetur in rubrica, in Sabato in Albis.

o Graduale. Seu Gradale: Rabanus li. 1. cap. 33. eo quod cantabatur in inferiori gradu, Ordo Rom. vel iuxta gradus pulpiti, in quo legebatur Euangelium; Rabanus ibidem; vel quia cantabatur dum Diaconus ascenderet gradus pulpiti Euangelici ex Vualafred. cap. 22. & Rhenano ad Tertul de cer. Milit. vel in gradibus Altaris: Duran. li. 4. c. 19. Cantari autem cepit auctore Cælestino primo ex Sigeber. An. Domini 426. & Ruper. libr. 2. de Diuin. Offic. c. 24. Ambrosius composuit ex Rad. prop. 23. Gelasius & Gregorius item ex Durand. loco citato. appellantur in Anti-

phonario Gregor. Responsoria.
p Praterquam tempore Paschali. Quia: ex Rup. lib. 1. cap. 34. Graduale lamentum indicat, & laborem, quæ non congruunt cum tempore summæ lætitiae Paschalis. Summa vero fuit lætitia post recuperatum Thomam in Dominica in Albis, in cuius Sabbato ideo cessat Gradualia. eorum autem loco dicuntur duo Versus, qui nihil sinistrum, aut triste sonant. Innocen. loco citato capit. 33, quod si infra Oct. Pasch. Graduale dicitur, id sit propter recenter baptizatos, Ruper. libr. 8. cap. 1.

³ Post Graduale, dicuntur q duo Alleluia, deinde Versus &, post Versum, unum Alleluia. Tempore Paschali, quando non dicitur Graduale, dicitur aliud Alleluia, post secundum Versum: & quando dicitur r Sequentia, non dicitur post ultimum Versum, sed post Sequentiam.

q Duo Alleluia. Vsurpatur Alleluia in Liturgia S. Petri hoc loco. Post luctum lætitia sequitur, Ruper. libr. 1. capit. 35. & peregrina vox est, vt idem ait, ad exprimendum peregrinum gaudium, quod in Cælesti Hierusalem nos manet. est enim vox hebræa, quæ significat, Laudate Dominum, Aug. in Psal. 118. cum plenitude tamen gaudi & exultationis, auctore S. Thomas post Glos. in capit. 19. Apoc. vnde & in diebus mæroris omittitur. S. Germanus in Theoria explicat, Al, idest venit; el, Deus, via, laudate. Alias refert significaciones Durand. lib. 4. cap. 20. Primam ex Augustino. Saluum me fac Domine. Secundam ex Hieronymo, Cante laudem Domino. Tertiam ex Gregorio, Pater, Filius, & Spiritus Sanctus; sed est S. Germani loco citato: vel lux, vita, salus. Quartâ ex Petro Antifiodor. Altissimus leuatus est in Cruce, lugebant Apostoli, iam surrexit. In aliam linguam trasferri non debet, sicut nec, Amen, propter sanctiorem auctoritatem Isidor. libr. 1. de Diuin. Offic. capit. 13. nam de Hierosolymitana Ecclesia translata fuit ad Roma-

nam à Sancto Hieronymo iussu Damasi, vt docet S. Gregorius libr. 7. Epist. 63. qui & eadem vocem restituit ex Ruperr. libr. 1. cap. 35. non simpliciter, sed instituit, vt caneretur etiam extra tempus Paschale, vt explicat Baron. ex August. in Psalm. 1c 6. cum scribit de Damaso An. 384 quod enim erat in vsu Hierosolymis ante Damasum, & Damasus Romæ ordinauerat; fortasse deinde omnissum fuerat usque ad tempora Gregorij; & sicuti, Kyrie, vox græca, ita & Alleluia, vox hebræa, à latinis usurpantur; vt omnis lingua in Missa confiteatur, quia Iesus Christus in gloria est Dei Patris, Innoc. III. libr. 1. cap. 33.

Quod autem dicendum sit in Missa post Graduale, seu Epistolam, habetur in Ordine Romano: & geminatur ob geminam quam expectamus glorificationem animæ, & corporis. Additur versus, & alterum Alleluia quasi intermixtum sit Graduale, tum luctu, tum lætitia, ne deficiamus in hac vita ærumnarum plena, Durand. loco citato. Quod dicitur de Sequentia, & Alleluia in hac rubrica; habet Bur-

chard.

Burchard. vt ultimum locum prope Euangelium impletat *Alleluia*.

r Sequentia Diximus supra 1. part. tit 5. vocari iubilationem ab Ordine Romano & cur dicta sit *Sequentia*, docuimus ibidem. Primum earum Auctorem ferunt fuisse Abbatem Nogerum Sancti Galli, & Nicolaum Papam eas approbasse. *Radulph.* propos. 23. Eas etiam fuisse invito Roinano tradit *Vualafri Strabo* cap. 22. Verum SS. Ambrosio & Augustino adscriptas fuisse aliquas *Sequentias* scribit *Duran.* libr. 2. cap. 22. Pulchre igitur iungitur *Sequentia* cum vocibus, *Alleluia*, ad explicandam Paradisi latitudinem ineffa-

bilem in solemnioribus Festis, puta, in Paschate, & Pentecoste; cuius *Sequentie*, *Veni Sancte Spiritus*, & emitte calitus, &c. Auctor esse perhibetur Robertus Franciae Rex, apud *Trithemium*, & *Durand.* lib. 4. capit. 22. circa An. 1003. vel Hermannus Contractus, ex *Ligno vita* libr. 5. capit. 70. In Festo Corporis Christi Auctor eit *Sequentia* S. Thomas Aquinas, quem tamen tribuit S. Bonaventura 10. *Rioche* lib. 4. compend. temporum capit. 71. col. 3. sed primum puto verius. De *Sequentia* Paschatis mentionem subobscuram facit auctor *Gemma anim.* libr. 3. cap. 135.

4 A Septuagesima usque ad Sabbathum sanctum non dicitur, Alleluia, neque dicitur in Missis de Feria in Adventu, Quatuor temporibus, & Vigilijs que ieunantur, exceptis Vigiliae Nativitatis Domini, si venerit in Dominica, & u Vigilia Pascha, & Pentecostes, ac Quatuor temporibus Pentecostes. Nec dicitur in Festa x SS. Innocentum, y nisi venerit in Dominica.

f Non dicitur. Leo IX. de conf. dist. 1. hi duo. & Concil. Tolet. 14. can. 10. prohibent in Quadragesima dici. Vox enim tantæ latitudinæ audienda non est in diebus mœroris, & tristitiae, cuiusmodi sunt à Septuagesima ad Sabbathum Sanctum; tum Feria Aduentus, & Quatuor Temporum, tum Vigiliæ quæ ieunantur. Alcuin. de Diuin Offic. capit. de Septuagesima. idem affirmit de vigilijs cap. de fer. 6. in Parascene. Stillicidium est enim, Alleluia, gaudij cœlestis, Rup. lib 1. cap 35.

t Si venerit in Dominica. Burchard. quam nullo tempore ieunare, sed semper festiuam esse, Dominicæ Resurrectionis auctoritas cogit. Alcuin. loco citato de

feria sexta.

u Vigilia Pascha, &c. Burchard. idem docet in duabus Vigilijs prædictis. In his autem solenioribus diebus, licet ieunemus, letitie tamen plena sunt omnia in Diuinis Officijs celebrandis.

x Sanctorum Innocentum. Burchard. propter plorationem Rachel, quæ in figura præcessit Matris nostræ Sanctæ Ecclesiæ; aut quia tempus erat, quo tunc ad Inferni claustra descendebant passi. Alcuin. cap. Officium, Vir erat in terra.

y Nisi venerit in Dominica. Quæ regina est dierum ob Domini Resurrectionem, ex Ignatio supra citato, & Alcuin. supra defer. 6.

z A Septuagesima usque ad Pascha eius loco dicitur, z Tractus, qui Tractus predicto tempore in aliquibus Ferijs non dicitur, ut suis locis ponitur, a nec dicitur in Ferijs à Septuagesima usque ad Quadragesimam, quando repetitur Missa Dominica.

z Tractus. De eo in Ordine Roman. Tractus autem, hoc est, luctus, ex eodem Ordine Romano de Septuagesima, à trahendo dictus est, qui tractum cantatur, Alcuin. de Sept. & veluti tractæ voces lugubres gemitibus & spirijs admixtæ

sunt, Azor. lib. 10. cap. 36. quæst. 8. auctor Tractuum, vel Cœlestin. Berno. de Offic. Miss. cap. 25. vel Gelasius, Rup. libr. 2. de Diuin. Offic. capit. 21. vel Telephorus. Durand. lib. 4. cap. 21. vel hi omnes perfecere.

Humi-

Humilitatis vero tempore dici solet, & sēper in causa humilitatis ponitur, *Amalar. libr. 2. capit. 3.* vnde à Septuagesima ad Pascha locum habet Tractus, quia tūc mortem, quę intravit in mundum per inuidiam Diaboli; lugemus, *Rupert. libr. 5. cap. 12.* vel miseriam vitæ præsentis, *In-*

voc. III. lib. 2. cap. 32.

a Nec dicitur. Is certè diebus cantatur Tractus, quibus frequentior est populus, vt ad luctum excitetur, nempe Dominicis diebus, & in Quadragesimæ Feris seundis, quartis, & textis. Durand. libr. 4. cap. 21.

b Dic̄to Graduali, seu Alleluia, seu Tractu, b dicitur Euangelium. c Et in principio Euangeli dicitur, Dominus vobiscum. Respondeatur: Et cum spiritu tuo. d deinde Sequentia sancti Euangeli secundum N Respondetur, e Gloria tibi Domine. f In fine Euangeli a ministro respondetur, Laus tibi Christe, quod etiam dicitur in fine illius partis Passionis, qua legitur in tono Euangeli, g praterquam in Parascene. Potestasi dicendum est, dicitur, Credo.

*b Dicitur Euangelium. Vox Græca, quæ latinitate donata sonat, bonum nuncium. *Isidor. libro 1. cap. 11.* accipitur hic pro textu historiæ Euangelicæ, quem Apostoli in Missa legebant; quod *Schulting. part. 1. cap. 19.* ex eo Pauli deducit, quod de Luca ait: *cuius laus est in Euangeliō per omnes Ecclesiās.* Successores Apołtolorum legi currunt in Missa, vt testantur *Liturgia omnes;* & *Strabo capit. 22.* Alexáder Papa firmavit usum decreto, *Radulph. propof. 23;* & *Gemma libr. 1. cap. 88.* Eit autem Euangelium principale omnium quæ dicuntur in Missa. Sicut enim caput corporis præminet, & illi reliqua consentiunt; ita Euangelium se habet cum toto Missæ Officio, *Ruper. libr. 1. cap. 37.* Verbum verbi est, sermo sermonis, & Sapientia Sapientiæ, *Innocent. III. libro 2. cap. 47.* Euangeliarium per annum Hieron. composuit *ex Gemma libr. 1. cap. 87.* certas enim statas Lectiones Euangelicas legi, testatur *August. Prol. in epist. Ioan. 1.**

*c Et in principio Euangeli. Ita Ordo Romanus; vt populus, ait, silentium præbeat, attentus & benevolus fiat; quod ostendit ille per ea verba: Et cum spiritu tuo. quod notat *Rupert. libr. 1. cap. 6.* Nam & Apostoli salutabant primum dicentes: *Pax huic domui.* *Gemma libro 1. capit. 23.**

d Deinde Sequentia, &c. Ex Ordine

*Romano, quo docilis etiam fiat idem populus, *Ruper. loco citato.* Sequentia vero hoc loco est numeri pluralis, idest, ea quę sequuntur in Textu Euangeliæ. *Durand. libr. quarto cap. 24.**

*e Gloria tibi Domine. Chrysostom. in Liturgia. Dicat qui promptior non est, vt cum fructu capiat verba Euāgeli, *Gloria tibi Domine,* ita *Amalar. libr. 3. cap. 18.* vel, qui capiunt, glorificant Dominū, qui mittit Verbum salutis, vt dicitur *Aet. 11. Ruper. libr. 1. cap. 36.* Vel sapientiam & sermonem Dei hunc esse omnes nos credentes, clathemus; *Gloria tibi Domine.* ita explicat *S. German. in Theoria rerum Ecclesiasticarum.**

Ante Textum Euangeli præmittitur: *In illo tempore:* praterquam, quando est initium Euangeli, vel in primis verbis Textus describitur tempus proprium illius narrationis; vt: *Anno quintodecimo; Elisabeth impletum est, &c.*

f In fine Euangeli refert *Durand. libr. 4. cap. 24.* varios ritus quidam dicebant, Amen, hoc est, verum, vel fiat. Alij, Deo gratias. Alij, *Benedictus qui venit in nomine Domini.* Nos Christum laudamus. de quo narratum est in Euangilio: sed verba non sunt antiquiora Burchardo, qui ea refert, ante eum nemo.

g Praterquam in Parasc. Quæ Christo sunt dies improprii, non laudis.

De Symbolo. XI.

h Symbolum dicitur i post Euangelium 1 in omnibus Dominicis per annum, etiam si in illis fiat de Feste, in quo alias non diceretur, vel Dominica vacet.

m In